

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΛΑΖΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή: ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου: ΛΑΖΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α'.pdf
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου: ΛΑΖΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf
Ημερομηνία 1ης συνάντησης: 25/04/2024
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου: ΛΑΖΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf
Ημερομηνία 2ης συνάντησης: 16/05/2024

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΛΑΖΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΛΑΖΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Η εκπαιδευτικός εφάρμοσε μια διαφοροποιημένη προσέγγιση στις διδασκαλίες της, λαμβάνοντας υπόψη της τόσο τους γενικούς όσο και τους ειδικούς παράγοντες που σχετίζονται με τις εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών/τριών της. Αναφορικά με την: αα) Προετοιμασία της διδασκαλίας: Η προετοιμασία της εκπαιδευτικού ήταν εξαιρετικά μεθοδική και πλήρως συντονισμένη με τις αρχές της σύγχρονης παιδαγωγικής. Η προετοιμασία της, και στις δύο διδασκαλίες ήταν ενδεδειγμένη και συστηματική, επιδεικνύοντας επαγγελματική αφοσίωση και ευθυγράμμιση με το Αναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδών (Α.Π.Σ.). Όσον αφορά την 1η διδασκαλία στη Φυσική, η εκπαιδευτικός έθεσε σαφώς ορισμένους διδακτικούς στόχους, τόσο γνωστικούς όσο και μεταγνωστικούς, βασισμένους στην αναθεωρημένη ταξινόμηση του Bloom. Αυτή η ταξινόμηση προσφέρει ένα δομημένο πλαίσιο για την εξέλιξη της μάθησης από την κατανόηση των βασικών εννοιών έως την ανάπτυξη ανώτερων γνωστικών δεξιοτήτων, όπως η ανάλυση και η εφαρμογή. Η χρήση οπτικοακουστικών μέσων

και πειραματικών δραστηριοτήτων για την υποστήριξη των στόχων υποδηλώνει τη συνειδητή χρήση της θεωρίας των Πολλαπλών Τύπων Νοημοσύνης του Gardner (1983), επιτρέποντας την ενεργοποίηση διαφορετικών μαθησιακών καναλιών και την εμπλοκή μαθητών/τριών με διαφορετικά μαθησιακά στυλ. Ο σχεδιασμός των δραστηριοτήτων επιδεικνύει υψηλό επίπεδο παιδαγωγικής επάρκειας, καθώς η εκπαιδευτικός χρησιμοποίησε τη θεωρία του εποικοδομητισμού του Vygotsky (1978) και τη Ζώνη Επικείμενης Ανάπτυξης για να οικοδομήσει μια μαθησιακή διαδρομή που ξεκινά από τις ήδη υπάρχουσες γνώσεις των μαθητών/τριών και τους οδηγεί σταδιακά στην κατανόηση πιο περίπλοκων εννοιών μέσω της συνεργατικής μάθησης. Στη 2η διδασκαλία στη Γεωγραφία, η εκπαιδευτικός επέλεξε να συνδυάσει τη θεωρία της κατασκευαστικής μάθησης με μια διαθεματική προσέγγιση, ενσωματώνοντας πολιτισμικά και ιστορικά στοιχεία (π.χ. ο μύθος της αρπαγής της Ευρώπης). Η προσεκτική επιλογή αυτής της αφόρμησης έδειξε την ικανότητά της να ενεργοποιεί τη φαντασία των μαθητών/τριών και να ενισχύει τη σύνδεση της νέας γνώσης με τις προϋπάρχουσες πολιτισμικές και προσωπικές τους εμπειρίες. Η χρήση ηλεκτρονικών χαρτών και διαδραστικών εφαρμογών από το "Φωτόδεντρο" προωθεί την πολυτροπική μάθηση, η οποία συμβάλλει στη βελτίωση της κατανόησης μέσω της συνδυασμένης χρήσης κειμένου, εικόνας και ήχου. αβ) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η εκπαιδευτικός, και στις δύο διδασκαλίες, απέδειξε εξαιρετική γνώση του γνωστικού αντικείμενου. Στη Φυσική, ανέπτυξε με σαφήνεια και επιστημονική ακρίβεια τις έννοιες που σχετίζονται με το αναπνευστικό σύστημα, επιδεικνύοντας στέρεες βάσεις στις φυσιολογικές διεργασίες και τη διαθεματική σχέση της Φυσικής με τη Βιολογία, καθώς ενσωμάτωσε και στοιχεία από τη θεωρία του STEM. Αυτή η διεπιστημονική προσέγγιση είναι θεμελιώδης για την καλλιέργεια της συστημικής σκέψης και της εφαρμογής της γνώσης σε πραγματικά σενάρια. Στη Γεωγραφία, η εκπαιδευτικός έδειξε βαθιά γνώση των γεωμορφολογικών και γεωπολιτικών εννοιών, παρουσιάζοντας σύνθετες έννοιες όπως η στρατηγική σημασία του Σουέζ και του Γιβραλτάρ με απλό και κατανοητό τρόπο για τους μαθητές/τριες της ΣΤ' Δημοτικού. Η καλή προετοιμασία και η δυνατότητα της εκπαιδευτικού να συνδυάζει τη θεωρία με την πράξη και να ενισχύει την κριτική σκέψη των μαθητών/τριών αποδεικνύει τη γνώση και την ετοιμότητά της, όχι μόνο ως προς το αντικείμενο, αλλά και ως προς τις διδακτικές πρακτικές. Οι λεπτομερείς επεξηγήσεις της, σε συνδυασμό με τη χρήση σύγχρονων ψηφιακών πηγών, υποστήριξαν αποτελεσματικά τη διδακτική πράξη. αγ) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η εκπαιδευτικός, και στις δύο διδασκαλίες, υιοθέτησε μεθόδους που συνάδουν με τις σύγχρονες παιδαγωγικές θεωρίες, ειδικά αυτές της ενεργητικής και συνεργατικής μάθησης. Στη διδασκαλία της Φυσικής, η ομαδοσυνεργατική μάθηση επέτρεψε στους/στις μαθητές/τριες να εμπλακούν σε συζητήσεις και να εργαστούν από κοινού για την εξαγωγή συμπερασμάτων. Αυτό συνάδει με τις θεωρίες του Piaget (1964) και του Bruner (1961), οι οποίες υποστηρίζουν ότι η γνώση κατασκευάζεται καλύτερα μέσω της αλληλεπίδρασης με το περιβάλλον και της ενεργητικής συμμετοχής. Η εκπαιδευτικός υιοθέτησε διερευνητικές και βιωματικές μεθόδους διδασκαλίας, χρησιμοποιώντας πειράματα και εκπαιδευτικά εργαλεία (π.χ. πρόπλασμα του ανθρώπινου σώματος και ψηφιακές εφαρμογές). Αυτή η προσέγγιση ενισχύει την εμπλοκή των μαθητών/τριών και τους επιτρέπει να κατανοήσουν καλύτερα τις έννοιες μέσα από τη βιωματική εμπειρία, κάτι που υποστηρίζεται και από τη θεωρία της ενεργητικής μάθησης και της ανακαλυπτικής διερευνητικής μάθησης. Στη διδασκαλία της Γεωγραφίας, η μεθοδολογία βασίστηκε επίσης στη μαθητοκεντρική προσέγγιση και την παιχνιδοποίηση, όπως φαίνεται από τη χρήση δραστηριοτήτων όπως το γεωγραφικό κουίζ και το παιχνίδι bingo. Αυτή η πρακτική είναι ιδιαίτερα αποτελεσματική στη βελτίωση της ενεργής συμμετοχής των μαθητών/τριών και της μακροχρόνιας διατήρησης της γνώσης, όπως έχει επιβεβαιωθεί από μελέτες της εκπαιδευτικής ψυχολογίας. Η διαφοροποιημένη διδασκαλία μέσω της χρήσης τεχνολογιών πληροφορίας και επικοινωνίας (ΤΠΕ) επιτρέπει επίσης την εξατομίκευση της μάθησης, όπως περιγράφεται από την Tomlinson (2001). αδ) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης: Η εκπαιδευτικός φάνηκε ιδιαίτερα ικανή στη διαχείριση της τάξης και στη δημιουργία θετικού παιδαγωγικού κλίματος. Παρά το γεγονός ότι δεν γνώριζε τους μαθητές/τριες από την προηγούμενη χρονιά, κατάφερε να χτίσει μια σχέση εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού, προωθώντας ένα κλίμα ασφάλειας και συνεργασίας. Κατάφερε να δημιουργήσει ένα υποστηρικτικό, ασφαλές και φιλικό μαθησιακό περιβάλλον, στο οποίο οι μαθητές/τριες ένιωσαν άνετα να εκφράσουν τις ιδέες τους και να συνεργαστούν. Αυτό το παιδαγωγικό κλίμα βασίζεται στις αρχές της θεωρίας της ανάγκης για ασφάλεια του Maslow (1943) και της προσωποκεντρικής παιδαγωγικής του Rogers (1969), που υποστηρίζουν ότι η συναισθηματική ασφάλεια είναι προϋπόθεση για την αποτελεσματική μάθηση. Στη διαχείριση της τάξης, η εκπαιδευτικός χρησιμοποίησε τεχνικές θετικής ενίσχυσης και σαφείς κανόνες, οι οποίοι βοήθησαν στην ομαλή διεξαγωγή της διδασκαλίας. Η αξιοποίηση της ομαδοσυνεργατικής μάθησης, επέτρεψε την εμπλοκή όλων των μαθητών/τριών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που πιθανώς θα έμεναν στο περιθώριο σε μια πιο παραδοσιακή, δασκαλοκεντρική προσέγγιση Η διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων και η ευαισθησία της απέναντι στις ανάγκες των μαθητών/τριών με διαφορετικές ικανότητες ήταν εμφανής, όπως και η ενσωμάτωση τεχνικών για τη θετική διαχείριση της συμπεριφοράς. αε) Αναστοχασμός της διδασκαλίας – Αυτοαξιολόγηση της εκπαιδευτικού: Η εκπαιδευτικός έδειξε ότι εφαρμόζει τον αναστοχασμό ως κεντρική πρακτική στη διδασκαλία της. Ο αναστοχασμός της διδασκαλίας φάνηκε ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια των μαθημάτων, όπου ενθάρρυνε τόσο τους/τις μαθητές/τριες να επανεξετάσουν τα συμπεράσματά τους όσο

και τον δικό της αυτόματο αναστοχασμό για την προσαρμογή της διδακτικής της πρακτικής στις ανάγκες της τάξης. Η ικανότητά της να προσαρμόζεται και να βελτιώνει συνεχώς τη διδασκαλία της, αναγνωρίζοντας τόσο τα δυνατά όσο και τα αδύναμα σημεία της, υπογραμμίζει τη δέσμευσή της στη συνεχή επαγγελματική ανάπτυξη και βελτίωση. Συνοψίζοντας, με βάση τα παραπάνω, φαίνεται ότι η άριστη προετοιμασία της εκπαιδευτικού, η ετοιμότητά της ως προς τα γνωστικά αντικείμενα, η υιοθέτηση σύγχρονων διδακτικών και παιδαγωγικών προσεγγίσεων λαμβάνοντας υπόψη τις μαθησιακές, ψυχοσυναισθηματικές και κοινωνικές ανάγκες των μαθητών/τριών της, ο τρόπος διαχείρισης της τάξης, και ο αναστοχασμός της, αντικατοπτρίζουν ένα υψηλό επίπεδο δεξιοτήτων και δέσμευσης, εκπληρώνοντας τα κριτήρια για να αξιολογηθεί ως «εξαιρετική».